

inklusive familiegjenforeninger ville på sikt gjøre nordmenn til en minoritet i eget land. Han fremsatte krav om folkeavstemning.

Daværende sjefredaktør i Aftenposten, Egil Sundar, mente at man i ytringsfrihetens navn skulle gi oppropet annonseplass. Den del av pressen som bekymrer seg som verst, var den gang blant de raskeste til ikke bare å fordømme, men nærmest mobbe Aftenposten. Her luktet det både rasisme og nazisme! Også fordi avisen ga spalteplass til debattinnlegg som bragte frem i lyset fakta og kritikk de fleste andre aviser brukte sin makt til å fortie.

At de fleste påstander og opplysninger i tekstene som den gang falt store deler av pressen så tungt for brystet, i dag er stuerene både i Akersgaten og på Løvebakken, bør føre til selvransakelse i avisredaksjonene. Når kritikken av norsk innvandringspolitikk i dag omfattes av ytringsfriheten, er det sannelig ikke den samlede presses fortjeneste.

Journalistenes respekt for ytringsfriheten omfattet ikke Kjuus' ytringer den gang da de i hovedtrekk avspeilet folkeflertallets mening. Nå, når valgprogrammet tramper på grunnleggende menneskerettigheter og på ingen måte finner aksept blant vanlige folk, er det plutselig blitt maktpåliggende å slå ring om hans rett til å fremsette dem. At det skulle gjøre noe fra eller til om det er en valgbrosjyre eller et opprop på annonseplass, virker temmelig søkt.

Rollen som den fjerde statsmakt forplikter. Derfor bør pressen gå i tenkeboksen før den kjemper videre for retten til å sette på trykk hva som helst i fremtidige valgprogrammer. Mennesket – uansett rase – opptrer ikke humant når kampen for tilværelsen tilspisser seg. Grunnleggende goder, og ikke minst alburom for egen etnisk gruppe, blir mangelvare for stadig flere på Jorden.

Pressen kan ikke få både i pose og sekk uten at det kommer til å gå galt. Den kan ikke motsette seg arbeidet for en sterk begrensning av innvandring til landet, og samtidig i ytringsfrihetens navn garantere fritt leide for partier med etnisk rensing på programmet. Før eller siden vil det ende med et så destabilisert samfunn at selv sindige nordmenn vil kunne akseptere et slikt valgprogram for å beholde råderetten i eget hus.

Kjuus-saken/pressen

Langt mellom liv og lære *AP*

Av adjunkt Ingeborg Åstrali, *12/3-97*
Revetal

Med stor undring har man fulgt pressens uttrykte bekymring i forbindelse med domfellelse av Jack Erik Kjuus. Her er det sannelig langt mellom liv og lære.

Pressens påståtte ønske om vern av ytringsfriheten kommer i et underlig lys når man sammenligner med holdninger ca. 10 år tilbake. Etter debatten rundt ny fremmedlov og rekordstort flyktningsmottak ønsket Kjuus den gang en annonse inntatt i avisen under overskriften: STOPP INNVANDRINGEN. Der hevdet han bl.a. at store grupper var velstandsflyktninger, omkostningene ved å hjelpe her fremfor i nærområdene var uakseptabelt høye, innvandringsstoppen ble uthulet, de mest trengende ble skjøvet til side av de ressurssterke, og antall asylanter